

τέλος καὶ καθύβρισται ὁ Διόνυσος. ὥσπερ οὖν, Φρυνίχου
 καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προ-
 αγόντων, ἐλέχθη τὸ 'τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;'
 οὗτος ἔμοιγε πολλάκις εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἔλκοντας
 5 εἰς τὰ συμπόσια τὸν Κυριεύοντα 'ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα
 πρὸς τὸν Διόνυσον;' ἄδειν μὲν γὰρ ἵσως τὰ καλούμενα
 σκόλια, κρατῆρος ἐν μέσῳ προκειμένου καὶ στεφάνων
 10 Β διανεμομένων, οὓς ὁ θεὸς ὡς ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐπιτίθησιν,
 * οὐ καλὸν δ' οὐδὲ συμποτικόν. ἐπεί τοι καὶ τὰ σκόλιά
 15 φασιν οὐ γένος ἀσμάτων εἶναι πεποιημένων ἀσαφῶς, ἀλλ᾽
 δτι πρῶτον μὲν ἥδον ὠδὴν τοῦ θεοῦ κοινῶς ἀπαντες μιᾶ
 φωνῇ παιανίζοντες, δεύτερον δὲ ἐφεξῆς ἐκάστῳ μυρσίνης
 παραδιδομένης, ἦν αἴσακον οἶμαι διὰ τὸ ἄδειν τὸν δεξά-
 μενον ἐκάλονν, ἐπὶ δὲ τούτῳ λύρας περιφερομένης ὁ μὲν
 20 πεπαιδευμένος ἐλάμβανε καὶ ἥδεν ἀρμοζόμενος, τῶν δὲ
 ἀμούσων οὐ προσιεμένων σκολιὸν ὀνομάσθη τὸ μὴ
 κοινὸν αὐτοῦ μηδὲ ὁράδιον. ἄλλοι δέ φασι τὴν μυρσίνην οὐ
 καθεξῆς βαδίζειν, ἀλλὰ καθ' ἔκαστον ἀπὸ κλίνης ἐπὶ
 25 Σ κλίνην διαφέρεσθαι· τὸν γὰρ πρῶτον ἄσαντα τῷ πρώτῳ
 τῆς δευτέρας κλίνης ἀποστέλλειν, ἐκεῖνον δὲ τῷ πρώτῳ
 τῆς τρίτης, εἴτα τὸν δεύτερον δμοίως τῷ δευτέρῳ, καὶ
 τὸ ποικίλον καὶ πολυκαμπὲς ὡς ἔοικε τῆς περιόδου σκο-
 λιὸν ὀνομάσθη.'